

VII. JAKÉ JSOU PRAVÉ DŮVODY EXISTENCE TAK MNOHA ODLIŠNÝCH A ČASTO PROTIKLADNÝCH NÁBOŽENSTVÍ A JEJICH POČETNÝCH SEKT NA PLANETĚ ZEMI?

Výtah z knihy „Hlavní ideje Nového zjevení“, str. 44 - 49, VII.

Jak každý ví, existuje na této pseudoplanetě několik hlavních náboženských systémů s jim odpovídajícími početnými sektami. Většina z nich má sklon prohlašovat, že vlastní nejpokrokovější, nejsprávnější a pravé poznání o Bohu a způsobu praktikování života, který vede ke spasení od zlých a negativních sil a od odporného života plného bídy a strádání. Všechna tato náboženství a jim odpovídající sekty přijaly sadu zavedených pravidel, předpisů, rituálů, obřadností a zásad jejich dodržování a praktikování, za což se jejich následovníkům slibuje věčný život štěstí a požehnání. Všechna z nich odkazují na určité spisy a odvozují se z určitých spisů, které se celkem vzato považují za svaté a za pravé slovo Boží, mající poslední slovo absolutní autority, a předpokládá se, že obsahují absolutní pravdu. Všechna z nich vyvinula sobě odpovídající nauky za účelem náležitého výkladu, pochopení a aplikování zjevení, obsažených v těchto svatých spisech.

Protože ale lidé ve svém omezeném a relativním stavu a rozpoložení mají sklon vykládat různá tvrzení v těchto svatých písmech různě, vynacházejí odlišné doktríny a sady pravidel, které se stávají základnou, na které se budují a prosperují odlišné a velmi často protikladné sekty dokonce i uvnitř téhož náboženského systému.

Jelikož nejrůznější vykladači těchto svatých písem upadají do iluze, že jejich výklad je pouze tím jediným, který uskutečňuje náležité chápání a praktikování pravdy, stávají se netolerantními a velmi často nenávidnými vůči jakémukoli jinému náboženství a jemu odpovídajícím sektám dokonce i uvnitř jejich vlastního náboženského systému.

Jediným společným jmenovatelem, který všechny tyto náboženské systémy a jim odpovídající sekty mají, je to, že všechna učí o Bohu, o duchovním životě a prostředcích uctívání, komunikování a vztahu s Bohem. Vnímání, chápání, uznávání, uctívání tohoto Boha a vztah k Němu, jakož i nutný životní styl odpovídající požadavkům náboženských systémů a jim odpovídajících sekt je od jednoho náboženství k druhému a od jedné sekty ke druhé určován v odlišném smyslu a s odlišným důrazem na to, co je a co není důležité.

Dalším společným jmenovatelem většiny z těchto náboženství a jim odpovídajících sekt je to, že lidé jsou jimi vyučováni ze zevnějších. To znamená, že ve většině případů jsou lidé nuceni slepě věřit tomu, co jim jejich kněží, duchovní učitelé či vůdci říkají, i když to odporuje logice zdravého rozumu. Následovníkům není dovoleno diskutovat o nauce či jejich důvodech, ale prostě ji přijmout takovou, jaká je. Jediné zdůvodňování a rozumování, které je dovoleno, je takové, které pouze potvrzuje dogmata a doktrínu vlastního systému víry.

Ačkoli některá náboženství Východu zdůrazňují nutnost vcházení do nitra pro nalezení skutečné pravdy, která je uvnitř, chápání a definice toho jak dosáhnout náležitého osvícení a poznání ohledně duchovní cesty, je striktně určena pravidly odkázanými někým, kdo byl považován za osvíceného. Takže jeden je nucen věřit, že cokoli mu tento osvícenec říká a hovoří, aby ze své vnější pozice učinil, je pro každého bez

jakýchkoli otázek a pochyb zcela použitelné.

Jestliže účelem každého náboženství a jemu odpovídajících sekt je vyučovat lidi o Bohu, duchovním životu a o věcech příbuzných, pak proč je tomu tak, že existuje tak mnoho odlišných a velmi často nesmiřitelných doktrín a učení ohledně těchto důležitých záležitostí? Proč to Nejvyšší dovoluje a toleruje?

Existuje několik důvodů této situace:

1. Pravá Přirozenost Nejvyššího je absolutní. Znat Boha v absolutním smyslu tudíž vyžaduje být absolutním. Ale nikdo není absolutní, jen Nejvyšší. Nikdo tedy nemůže znát Nejvyššího v absolutním smyslu. Lidé jsou tedy relativními k Absolutnímu stavu Nejvyššího. Proto mohou vnímat, znát, chápat a přijímat Boha pouze ze své relativní pozice. Každá relativní pozice k Absolutnímu stavu zaujímá odlišný úhel pohledu. Žádné dvě osoby nemohou zaujímat přesně tentýž stav a rozpoložení, tudíž žádné dvě osoby nemohou mít přesně stejný úhel pohledu ve vztahu k Nejvyššímu.

Takže vnímání, chápání, pocitování, poznání a přijímání Boha bude u každého poněkud nebo zcela odlišné v závislosti na hledisku, z jakého se jeden snaží mít vztah k Absolutnímu stavu Nejvyššího.

Před tím, než negativní stav vstoupil do své aktivace a dominance, byla taková situace pro všechny ve Stvoření Nejvyššího nanejvýš vítaným stavem a rozpoložení. Každý věděl (jak je tomu i dnes v pravém Stvoření), že tyto rozmanitosti a odlišnosti pohledů, vnímání, chápání, poznání, přijetí a hledisek, z nichž se jeden vztahuje k Nejvyššímu, přispívaly k principům vzájemného sdílení, k úplně správnému poznání Absolutního Nejvyššího. Takže tato situace se nepocítovala jako rozpor, ale jako hodnotný příspěvek do studnice poznání Nejvyššího z pozice, hlediska, stavu a rozpoložení každého.

Jestliže by si někdo mohl zobrazit situaci, v níž existují nekonečné počty různých lidí a entit ve Stvoření Nejvyššího, a jestliže by každý ochotně, šťastně a rád přispěl svým vnímáním, poznáním, pochopením a přijetím Nejvyššího, pak by jeden pocítoval, že souhrnný součet všech těchto vnímání, znalostí, pochopení a přijetí Nejvyššího by ve svém celku poskytl Absolutní poznání Absolutního Nejvyššího. Toto je princip duchovního sdílení pro vzájemný prospěch, společné blaho a užitek pro všechny, protože skrze takové sdílení je každý schopen získat větší poznání (a jeho použití) o Nejvyšším, o druhých a o sobě samém. S takovou znalostí a její aplikací se každý stává lepší, šťastnější a duchovněji i užitečnější osobou.

Takže původní účel, za jakým bylo Nejvyšším dovoleno tak mnoho rozmanitých názorů a náboženství, byl právě tento důvod. Dát lidem příležitost poznat lépe Boha, nejen z jejich omezené perspektivy a hlediska, jaké každý z nich zaujímá, ale i z hlediska kohokoli jiného. To jim pomáhá být duchovněji a více znalými ve všech záležitostech života. To je původní či pozitivní zdroj existence tak mnoha náboženství a jim odpovídajících sekt před takzvaným pádem.

Avšak když takzvaní pseudotvůrci učinili rozhodnutí aktivovat negativní stav, vychytrale využili situace, aby v lidech rozvinuli negativní a zlý postoj sebeospravedlnění, sebevýjimečnosti a nenávisti vzhledem ke všemu odlišnému od jejich pozice, hlediska, stavu, názoru a rozpoložení.

Takže v procesu „geneze“ negativního stavu se všechna náboženství a jim odpovídající sekty staly hlavním hnízdem, ve kterém se zrodily a byly vyvinuly

všechny falešné, zvrácené a zdeformované náboženské doktríny a pseudoduchovní trendy.

Tato situace byla Nejvyšším dovolena za účelem získání jednoho z nejdůležitějších duchovních poučení: Co se stane, když se ztratí náležité chápání potřeb pro rozmanité duchovní trendy; popírá se homogenita jejich existenčního účelu; a vymýtí se potřeba duchovního, vzájemného sdílení bez jakýchkoli vnějších nátlaků a sebeospravedlňujících se postojů jednoho stavu, hlediska, názoru a chápání.

Výsledky a následky této situace jsou živě zobrazeny a demonstrovány v krvavých dějinách náboženství člověčenstva na Zemi, ve všech peklech a v zóně vymístění intermediálního světa duchů.

Toto je takzvaný „negativní“ důvod toho, proč existuje tak mnoho náboženství a jim odpovídajících sekt.

2. Původní lidé na planetě Zemi byli pravým nadělením Nejvyššího a Nejvyšším. To odráží výrok: „Učiňme člověka k Našemu obrazu, dle Naší podoby;“ (Geneze, kapitola 1, verš 26). Učinit člověka k obrazu Božímu znamená, *kromě mnoha dalších věcí*, učinit ho ve stavu úplné svobody a nezávislosti. Učinil člověka dle Boží podoby znamená, *kromě mnoha jiného*, učinit ho kvůli jedinečné, neopakovatelné a velmi zvláštní manifestaci určitých rysů a aspektů Absolutní přirozenosti Nejvyššího v relativní kondici.

Kvůli této struktuře je nejdůležitější věcí, které lidé musí čelit, ať jakkoli, aby ve své svobodě a nezávislosti (k obrazu Nejvyššího) učinili rozhodnutí nejen o tom, zdali chtějí, nebo nechtějí být relativními projevy určitých absolutních aspektu a rysů Absolutní přirozenosti Nejvyššího (Jeho/Její podoby), ale, a to je nejdůležitější, jaké aspekty a rysy si zvolí, či nezvolí projevít nebo se stát, či nestát jejich konkrétním zobrazením a předvedením či projevením.

Jak si ale nějaká relativní, neabsolutní entita či bytost může zvolit něco z Absolutna, jestliže není k dispozici žádná úplná či okamžitá, subjektivní a přímá znalost všech nekonečných aspektů a rysů Přirozenosti Nejvyššího?

Prvním krokem v tomto kritickém a vitálním vztahu je, aby se z vlastní svobodné vůle a volby (z obrazu Nejvyššího) souhlasilo být v relativní kondici manifestantem, reprezentantem a ilustrátorem některých aspektů a rysů Absolutní přirozenosti Nejvyššího. Jakmile jedinec souhlasí tak učinit, je v okamžení, uveden ke všem potenciálním a již v relativním stavu a kondici dostupným reprezentacím podoby Nejvyššího a jejich aspektů a rysů.

Nekonečné variety reprezentací rozličných aspektů Přirozenosti Nejvyššího dávají popud k vytváření různých náboženství a spiritualistických trendů, které reprezentují tento jeden aspekt a přísluší k tomuto jednomu aspektu z několika určitých aspektů Přirozenosti Nejvyššího. Lidé, kteří reprezentují určité aspekty, které jsou si navzájem blízké, mají sklon se shromažďovat a sdružovat s ostatními. Čím menší vzájemná blízkost aspektů a rysů, tím menší podobnost a potřeba pro těsnější sdružování. Odtud původ odlišných náboženských systémů a jim odpovídajících početných sekt.

Avšak tato situace má jinou výhodu: Konkrétní ilustrace příkladem takových shromáždění, rysů, charakteristik a aspektů Absolutní přirozenosti Nejvyššího poskytuje tomu, kdo si ji případně zvolí, živé zobrazení výsledků svobodné volby být reprezentantem některých důležitých aspektů Nejvyššího v relativní kondici,

stávaje/stávajíc se tak extenzí a procesem Nejvyššího.

Výše popsaná situace je sama o sobě a sebou pozitivní, protože poskytuje každému příležitost ocenit, pochopit, respektovat některé jiné aspekty a mít vztah k některým jiným aspektům Nejvyššího, který neprezentují jiní a jejich duchovní a náboženská sdružení. To značně přispívá k většímu, hlubšímu a lepšímu poznání Nejvyššího, ostatních a sebe sama, což činí jednoho šťastnější, lepší, užitečnější a duchovněji lidskou bytostí a osobou.

Avšak po aktivaci negativního stavu pseudotvůrci byla tato situace využita k tomu, aby se nesprávně prohlásilo, že aspekt, rys či vlastnost Absolutní přirozenosti Nejvyššího, jak je reprezentován některým náboženstvím nebo sektou či osobou, je buď nejdůležitější nebo výlučný anebo jediný existující, reprezentující tedy veškerou Absolutní přirozenost Nejvyššího. Je-li toto pravda, nemají ovšem žádné jiné aspekty, vlastnosti či rysy Absolutní přirozenosti Nejvyššího žádný užitek či platnost a neměl by se na ně brát zřetel a jejich následovníci by se měli zlikvidovat či by měli zkonvertovat k tomuto jednomu aspektu, který představují ti, kdo proklamují takovou nepravdu. Takové prohlašování ovšem vede k destrukci pravé duchovnosti a jakéhokoli pravého smyslu odlišných náboženských systémů víry.

Opakuje se, že Nejvyšším bylo dovoleno, aby se tak stalo za účelem získání dalšího hlavního, důležitého poučení o negativním stavu: co se stane, jestliže se vyjme jeden aspekt Absolutní přirozenosti Nejvyššího z Jeho/Jejího Nekonečného, Absolutního stavu a prohlásí se za jediný dostupný, možný, za výlučný, nejdůležitější či za pouze jediný ve Jsoucnu a bytí.

Tato situace také poskytuje možnost volby odmítat vše a ilustrovat život nejen falešné a zdeformované duchovnosti, ale i žádné duchovnosti.

Z této pozice se může každý ve Stvoření Nejvyššího na živoucím a živém příkladu poučit o tom, co nevolit. Takže možnost volby nezvolit něco je učiněna vítální možností skrze takto zvrácené a neduchovní náboženské systémy a jejich početné sekty, jak existují na této planetě.

3. Jsoucno a bytí negativního stavu ve formě různých pekel a jejich početných projevů je možné pouze za podmínky buď úplného popření Božího Jsoucna a bytí, nebo blokování schopnosti nabyt správné poznání a chápání pravé Přirozenosti Nejvyššího. Takže život pekel vyvěrá ze stálého fabrikování a následného promítání různých idejí, myšlenek, pocitů, pojetí a stavů, které vedou buď ke konečnému popření bytí a Jsoucna Boha, či k úplnému zkreslení a falzifikaci náležitého chápání a přijímání Přirozenosti Nejvyššího.

Za tímto účelem pekla fabrikují početné náboženské systémy a jim odpovídající početné sekty, do nichž vkládají taková nesprávná a zdeformovaná pojmání a ideje a činí je „svatými“, hodnými všech možných obětí. Avšak hlavním, skrytým účelem všech takových náboženství a jim odpovídajících sekt je udržovat lidi, aby nezískali náležité a správné pochopení, poznání, přijetí a vztahování vzhledem k pravému Nejvyššímu. Pokud mají pekla úspěch v zásobování, napájení, udržování a podporování početných odlišných a rozporných náboženských věroučných, systémů víry a jim odpovídajících sekt, je zabezpečen a bezpečně zajištěn status quo a neustálé pokračování negativního stavu.

Takže v současné době má negativní stav úspěch v nulifikaci každého pozitivního dopadu existence rozličných náboženství a jim odpovídajících sekt na této planetě, jak

se popisuje v bodě jedna a dva. Zůstává pouze dopad negativní. Naneštěstí tato situace naznačuje, že všechny v současnosti existující náboženské systémy a jejich početné sekty jsou pekly buď úplně zfabrikovány, či úplně zkaženy. To znamená, že v současnosti se v nich nezanechalo nic z původního významu.

Z tohoto závěru je zřejmé, proč na této planetě existuje tak mnoho odlišných a protikladných náboženství a jim odpovídajících sekt: Jsou reflexí pravé povahy negativního stavu, který je schopen existovat v aktivním a dominantním stavu pouze neustálými útoky na náležité vnímání, chápání, poznávání a přijímání pravé Přirozenosti Nejvyššího, Jeho/Její duchovní principy, Jeho/Její pozitivní stav a veškeré Stvoření.

Jediný způsob, jakým se to může zajistit, je produkcí, fabrikací, podporou a napájením tolika odlišných a protichůdných náboženství a jim odpovídajících sekt, kolik je možné, která by si neustále navzájem šla po krku, jak to krvavé náboženské války na této planetě tak živě ilustrují.

Této situaci Nejvyšší dovoluje pokračovat za účelem poučení všech ve Stvoření Nejvyššího, jak působí negativní stav; jaký je skutečný zdroj jeho jsoucna a bytí; jak by se mohl odstranit; proč by se mělo volit neztotožňovat se s ničím negativním; a proč se neangažovat v žádném v současnosti na této planetě existujícím náboženském systému či jemu odpovídající sektě.

4. Největší nebezpečí pro jsoucno a bytí negativního stavu a všech jeho pekelných je lidská schopnost vejít do nitra, do své Niterné mysli a objevit zde reálnou pravdu o těchto a jiných záležitostech. Negativní stav dobře ví, kde lze najít pravdu. Proto, aby se udrželo a úspěšně pokračovalo jsoucno a bytí negativního stavu, bylo nutné nějak zablokovat cestu do nitra lidí, do jejich Niterné mysli a učinit je závislými na vnějších vstupech a faktorech. To by negativnímu stavu dovolovalo lidem vnucovat zvenčí ideje, názory, pojetí a životní styly konzistentní s potřebami přežití negativního stavu, spíše než s niternými, duchovními potřebami lidí samotných. Nejlepší způsob, jakým toho dosáhnout, je zaneprázdnit lidi zevnějším stavem věcí a učinit, aby ve všech záležitostech života přijali zevní autoritu. Jestliže se někdo naučí soustavně poslouchat či spoléhat na někoho jiného, spíše než na svou vlastní Niternou mysl a svou vůli, především pochybuje o všem, co přichází z nitra, z vlastní Niterné mysli, a za druhé učí se důvěřovat pouze tomu, co přichází od někoho jiného, kdo je v pozici autority, která to ví lépe.

Takže negativní stav a pekla zfabrikovala početné vnější autority ve formě různých filosofií, náboženství, sekt, bratrstev, spirituálních trendů atd., které si nárokují mít nutné poznatky a způsoby pro šťastný a naplněný život každého. A protože negativní stav obvykle využívá vnější myšlení dle přání lidí, aby byli takoví či onací, či konat bohoslužbu tak či onak atd., přizpůsobuje obsah každé náboženské doktríny lidskému myšlení dle přání.

Tímto uspořádáním negativní stav dosahuje dvou důležitých věcí: za prvé udržuje každého v zevnějšnostech, v módu uzavření přístupu k vlastnímu pravému Zdroji, to jest k pravému Nejvyššímu ve vlastní Niterné mysli, zajišťuje tak, že se nepozná žádná skutečná pravda; a za druhé ustavuje rozporné náboženské systémy víry a jim odpovídající početné sekty, které uvádí lidi do zmatků a zdržují je před získáním náležitého a správného poznání a přijetí pravé Přirozenosti Nejvyššího.

Toto je tedy další důvod a zdroj tak mnohých náboženství a jejich početných sekt v jsoucnu a bytí na této planetě. Tíhne-li kdo odvozovat jakékoli poznatky ze zevních

činitelů a s úplným přehlížením čehokoli niterného se spoléhá pouze na ně, skončí v deformacích a nepravdách, které nakonec vedou ke zlým činům a k životu negativity. Zevní faktory života, jsou-li odděleny od svého niterného zdroje, jsou založeny na rozporech a zmatcích. To bylo důvodem, proč negativní stav mohl vzniknout pouze v nejzevnějším stupni Stvoření, který je v nejtěsnější blízkosti stavu zmatků a rozporů. Konec konců pravá povaha negativního stavu je založena na rozporech a zmatcích. Když někdo věří ve zmatky a rozpory, nedostane se mu ničeho více než zmatků a rozporů. V negativním stavu neexistuje jistota o ničem. Nejistota jeho rozpoložení vede k fabrikaci početných náboženských systémů a jim odpovídajících sekt, které odrážejí pravou povahu negativního stavu: Zmatky, rozpory a nejistotu. Taková je povaha zevnějšností, jestliže se oddělí od svého niterného Zdroje, právě Niterné myslí čili stavu niterností, kde sídlí pravý Nejvyšší.

Takové rozpoložení negativního stavu vede k založení různých frakcí a protichůdných filosofii, pojetí a spiritualistických trendů, které neustále vedou válku proti sobě navzájem, prohlašující každá, že má konečné odpovědi pro vyřešení všech nejistot, zmatků, rozporů a problémů negativního stavu. Tato pekelná situace a její politika se promítá na planetu Zemi, kde se objevuje ve formě různých náboženství a jim odpovídajících početných sekt.

Takže z tohoto hlediska je velmi zřejmé, že většina ze současně existujících náboženství a jejich sekt na této planetě není ničím jiným, než odrazem stavu quo pekel. Jsou přímými fabrikacemi rozličných pekelných skupin a frakcí za účelem udržování a napájení jejich života a jejich pseudoduchovních filosofii a doktrín, z nichž se odvozují a pro něž se neustále vedou lité duchovní bitvy.

Opakuje se ještě jednou, že tato situace byla Nejvyšším dovolena za účelem poučení všech ve Stvoření Nejvyššího o tom, co se stane, když se pravý niterný Zdroj poznání pravdy a Nejvyššího nebere na zřetel a vše se odvozuje ze zevních činitelů a jejich stavů a rozpoložení.

Toto jsou tedy některé hlavní opravdové důvody existence tak mnoha rozporných náboženství a jejich početných sekt na této planetě. Toto zřejmě nejsou jediné vyčerpávající důvody. Ale znalost toho, co se nyní zde předkládá, je v této době dostatečná k tomu, aby podala představu o co se vůbec jedná.

Že současně existující náboženství a jejich početné sekty na této planetě mají negativní původ a povahu, a tudíž nijak nesplňují duchovní potřeby lidí, je zcela zřejmé z těchto dvou výroků, které zde budeme citovat z Bible Svaté. V proroku Jeremiášovi, kapitola 31, verše 33 a 34 lze číst:

„Po těch dnech Hospodin řekne: Vložím Svůj zákon do jejich myslí a zapíšu jej do jejich srdcí; a budu jejich Bůh a oni budou Můj lid.“

Verš 34:

„Nebude již každý člověk poučovat svého souseda a svého bratra řka: Poznej Hospodina, neboť Mne poznají všichni, od nejmenšího po největšího z nich, říká Hospodin. Neboť jim odpustím jejich nepravost a jejich hřích už nevzpomenu.“

Z tohoto výroku („Nebude již každý člověk poučovat svého souseda a svého bratra řka: Poznej Hospodina, neboť Mne poznají všichni, od nejmenšího po největšího z nich, říká Hospodin“) je velmi zjevné a zřejmé, že odkazuje na pravý niterný Zdroj poznání Boha, které nevyžaduje žádné vnější poučování či spoléhání se na vnější učitele nebo náboženství či sekty nebo cokoli vůbec, kde není nic jiného než zmatek,

rozpory, problémy, nepravosti a hříchy, ilustrované životem dětí Izraele, které zde reprezentují veškeré lidstvo na této planetě.

A jiný citát z Bible Svaté, který je zaznamenán ve Zjevení Ježíše Krista, kapitola 2, verš 22. Zde se praví:

„Avšak neviděl jsem v něm žádný chrám, neboť chrámem je Pán Bůh Všemohoucí a Beránek.“

„Chrám“ v této konotaci reprezentuje všechna a vztahuje se na všechna náboženství, sekty, duchovní trendy a jejich různá dogmata a doktríny, které musí být bezpodmínečně zrušeny, aby se ukázala pravá doktrína Nového Jeruzaléma, kterou je pravé Nové zjevení Ježíše Krista a Jeho/Její skutečný druhý příchod v Niterné mysli každého. Jedině uvnitř vlastní Niterné mysli, kde je a přebývá Nejvyšší, Pán Ježíš Kristus (beránek - Božské lidství a Lidské Božství Nejvyššího), Duch Svatý, Jeden Bůh Nedělitelný, je možno objevit pravé poznání Boha přímo od Boha a žít pravý život nezamořené, neznečištěné a neotrávené duchovnosti.